

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

OFATTBAR OMSORG

Jesaja 11:1-10 • Predikan G8B 2026-08-30 (sista gudstjänsten i Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

Med några enstaka undantag, har vi fått hyra den här kyrkan varje söndag i fyra och ett halvt år. Under nedstängningen för Covid firade vi gudstjänst utomhus. Sedan var vi i ett halvår i ett hus som skulle rivas. Och när vi kom hit kändes det som ett paradiset. Här fick vi hyra en hel kyrka, med kök och barn- och ungdomsrum och kyrktorg och ett gudstjänstrum som passar vår storlek perfekt. Här bad vi för Ben och Emelie och de andra som gick för att plantera Kungskyrkan. Och här bad vi för Nima och Sofia som gick för att plantera Berea Baptistförsamling i Jönköping. Och alldeles nyss bad vi för Elias som, om Herren vill, tillsammans med Isak och Alicia och gruppen där uppe, kommer att bilda Bollnäs Baptistförsamling om några veckor.

Det har varit händelserika år. Men för drygt ett år sedan blev vi förtalade i kristen media på det mest kränkande och lögnaktiga sätt, vilket förändrade livet för mig och min familj, men också för vår församling. Och även om vi fortfarande inte fått riktig klarhet i varför vi nu blir utkörda så verkar det vara en direkt konsekvens av detta förtal.

Så nu går vi ut i en ny period av hemlöshet som församling, bara med den skillnaden att på grund av lögner som spridits om oss så tycks möjligheterna att hyra en kyrkolokal vara stängda. I alla fall ser det väldigt besvärligt ut, mänskligt sett.

Kanske är det en känsla du är bekant med. Du står och ser dig om och funderar på vilka alternativ som finns och undrar: hur ska det här gå till?

Låt mig då påminna dig om att vi talar om hur det ser ut *mänskligt sett*. Men vi tillhör en Gud som räddar och uppehåller sitt folk, fast alls på det sätt vi förväntar oss. Han är frustrerande annorlunda och samtidigt ofattbar i sin omsorg. Han vet vad vi behöver bättre än vi själva vet. Och han ger oss bara goda gåvor.

Jag tänker alltså argumentera för att detta som vi har fått gå igenom och fortfarande går igenom förvisso kan göra oss trötta. Kanske till och med frustrerade och ledsna. Men det här är bra för oss. För det är Gud som gör det. Och han menar det för gott.

Historisk bakgrund

Vi har hört en välkänd text från Jesajas 11:e kapitel. För att förstå hur viktig den här texten är måste vi känna till några detaljer om det historiska sammanhanget i vilket den är skriven.

Från åtminstone det sjunde kapitlet i Jesaja bok och en bra bit fram handlar det väldigt mycket om kung Ahas och hur han ska göra för att rädda sydriktet Juda från en kombination av hot: dels från nordriktet Israel och deras kung, men även Syrien, eftersom nordriktet Israel

och Syrien ingått ett sorts partnerskap och så har de dragit sig mot Jerusalem och belägrat staden.

Problemet var hotet från det stora och skräckinjagande Assyrien i öster. Så Israels kung och Syriens kung tänkte att om vi går ihop och attackerar Juda så kanske vi har en chans att stå emot Assyrien. De trodde det skulle bli en enkel match. Så de gick till Jerusalem och belägrade staden. Det står i början av Jesaja 7 att då darrade Ahas och hans folks hjärtan som skogens träd darrar för vinden.

Ahas planerade då att gå till Assyrien och underkasta sig dem för att få deras hjälp mot Israel och Syrien. Gud sände då profeten Jesaja till Ahas för att säga till honom att *inte* underkasta sig Assyrien. Att lita på Gud; att Gud kommer att vara allt försvar, all hjälp och all styrka Ahas behöver.

Men Ahas lyssnade inte på det. Han var en avgudadyrkare som inte litade på Herren, utan hellre valde att offra sina barn åt Molok (det står om honom i 2 Kung 16). Han hade redan planen klar. Så Gud sände Jesaja igen till Ahas för att säga ”be om ett tecken från Gud så ska du få se att Gud talar sanning. Be om vad som helst!” Men Ahas svarade: ”jag vill inte be om något, jag vill inte fresta Herren.”

Det lät ju fromt. Men det var bara skenheligt. Ahas hade ingen som helst intention att lyssna till Gud. Det spelar ingen roll hur fromt det verkar; om någon inte vill lyssna till Guds ord så är det inte fromhet utan skenhelighet. När reformatorn Calvin kommenterar den här texten säger han: ”När Gud erbjuder dig ett tecken är det för att du behöver ett tecken.”

Vad svarade Jesaja då? Ahas skulle få sitt tecken ändå. Det är Jesaja 7:14,

Jesaja 7:14 (SFB-14)

¹⁴Därför ska Herren själv ge er ett tecken: Se, jungfrun ska bli havande och föda en son, och hon ska ge honom namnet Immanuel.

Det är tecknet på att Gud är med – det är Guds garanti att det inte är ute med dem. Fantastiskt intressant!

Det är det historiska sammanhanget. Det är ett oerhört intressant skede i historien, där vi får se en orättfärdig och korrupt kung leda sitt folk mot undergång, samtidigt som Gud utverkar sitt eviga rådslut. Det är alltså i det här sammanhanget som vår text utspelas. Gud fortsätter att trotsa alla kategorier och förväntningar. Hans väg liknar ingenting som någon kunde föreställa sig. Det ställer oss inför ett val: ska vi tro och förtrösta på det vi kan se med egna ögon och själva bedöma, eller ska vi sätta vår tro och förtröstan till något som vi inte alls hade förväntat oss?

När vi nu går in i texten tänker jag att vi ska titta på den under fyra punkter. Först, att hjälpen kommer från ett oväntat håll. Därefter att hjälpen är en oväntad kung, som, för det tredje, regerar över ett oväntat rike. I den fjärde punkten ska vi återkomma till kungens person och se något mycket märkligt, rent av ofattbart. Alltså: (1) från ett oväntat håll, (2) en oväntad kung, (3) ett oväntat rike och (4) en oväntad person.

I. FRÅN ETT OVÄNTAT HÅLL

Vi börjar med att se att hjälpen kommer från ett oväntat håll. Men för att göra det måste vi backa lite igen.

10:33-34 Ett fält av stubbar

Om vi går tillbaka till slutet av kapitel 10 så har vi där en bild av hur Gud kommer att döma Assyrien. Ahas plan var ju alltså att gå till stormakten Assyrien för att lösa sina problem med Israel och Syrien. Han var beredd att göra vad som helst för att få Assyrien på sin sida. Han tömde sin skattkammare och tog allt guld och silver som fanns i templet och sände till den Assyriske kungen. Jesaja varnade Ahas för att göra detta och uppmanade honom att lita på Gud, men han vägrade. Då gjorde Gud klart för honom att eftersom han gick till Assyrien och sökte sin hjälp där skulle Gud använda Assyrien som sin yxa för att döma Guds folk. Så Assyrien gick från att vara en hjälp för denne korrupte kung till att bli Guds instrument att straffa kungen och hans vilseledda folk.

Men Jesaja visar oss något mer, och det är det här jag vill att vi ska se i verserna 33-34. Han har talat om Assyrien och dess styrka i termer av en skog av träd – stora, mäktiga träd som verkar stå för evigt. Men här har vi bilden av hur det ser ut när Gud är färdig med dem. Se vers 33:

Jesaja 10:33-34 (SFB-15)

³³ Se, Herren Gud Sebaot ska hugga av den lummiga kronan med våldsam kraft. De resliga stammarna ska fällas, de höga träden störta ner. ³⁴ Han ska fälla snårskogen med järn, och Libanon ska falla för den Mäktige.

Här har vi en bild av när Gud riktar yxan mot dem han har använt som en yxa mot Juda. Av denna mäktiga och skräckinjagande stormakt Assyrien som representeras av en enorm skog av träd har det nu blivit en skog av stubbar. Den mäktiga nation från vilken Ahas hoppas på hjälp, från vilken han satt sitt hopp, har förvandlats till en skog av stubbar. Skogen har blivit ett kalhygge. Inget finns kvar. Allt Ahas hopp är borta.

11:1 Nytt hopp

Men så ger Gud en bild av ett annat hopp. Vi läser i vers 1 i kapitel 11,

Jesaja 11:1 (SFB-15)

¹ Men ett skott ska skjuta upp ur Ishais avhuggna stam, en telning från hans rötter ska bära frukt.

Jag tycker att det är ett lite olyckligt ordval, eftersom nästan ingen vet vad en telning är. Ordet finns inte med i Nationalencyklopedin, men i Svenska Akademiens Ordbok står det att det är en liten gren, ett rotskott, och eftersom det används i Bibeln som det gör har det också i svenskan kommit att betyda avkomling eller ett barn. Här i Jesaja 11:1 är det en parallellism, det vill säga, det står samma sak två gånger. Ett skott ska skjuta upp ur stubben. En telning, en gren, ur roten ska bära frukt.

Men låt oss gå tillbaka till bilden igen. Vi står och blickar ut över ett oändligt fält med stubbar. En mäktig armé av träd som huggits ner och burits bort. Gud säger till Ahas: ”där finns inte ditt hopp!” Men var finns hoppet för Juda? Jo, långt där borta är ytterligare en stubbe, mitt bland tusen andra. Där, ur stubben växer en liten grön kvist fram. *Det* är ert hopp.

Från oväntat håll

Hjälpen ska komma från ett helt oväntat håll, på ett helt oväntat sätt. Här finns en djup lärdom för oss alla. Det finns en världslig klokhet som kan iaktta och beräkna, och utifrån denna världsliga klokhet verkade det vettigt för kung Ahas att söka hjälp från denna starka

nation. Men Gud är obeveklig i att hans folk ska se att deras hjälp, deras hopp, deras tillflykt *inte* kommer från världslig styrka utan från honom.

Det här återkommer gång på gång i Bibeln. Gud utväljer den som inte är något i världens ögon. När Gideon ska kämpa mot en armé av 120 000 midjaniter och mönstrar sin egen armé och får ihop drygt 30 000 säger Gud att det är för många. Han sällar ut så att det blir 300 kvar, och när han ska ge dem sina vapen får de en varsin trumpet!

Eller berättelsen om Rut. En utfattig änka överger sina möjligheter att bygga sig ett nytt liv efter att hennes make dött, och väljer istället att följa sin svärmor till ett fientligt land där hon inte bara är en fattig änka utan också en främling. Henne väljer Gud. Och hon blir stammoder till David, som skulle kunna sägas var den störste kungen i hela världshistorien. David, som var den yngste av åtta söner. Han utvaldes när han var en liten pojke, en smutsig fåraherde som inte ens bjöds att komma hem när en domaren Samuel kom på besök och det skulle bli stor fest.

Det finns hur många exempel som helst. När allt hopp verkar vara ute så gör Gud något oväntat, och det visar sig att han haft total kontroll hela tiden. Den siste kungen av Juda kommer att se sina fiender döda hans barn och sedan sticka ut hans ögon och föra honom i fångenskap att tillbringa resten av livet i vetskap att han är den sista kungen av sin ätt. Den mäktiga stam som var Davids hus är avhuggen. Det är en stubbe bland tusentals andra stubbar som ingen längre minns.

Lägg märke till hur mörkt det är. Men Gud säger att det finns ett hopp. Det är inget av vad vi skulle förvänta oss, men det finns hopp. Han talar om en jungfru som ska föda en son och en liten gren som ska växa upp ur en stubbe. Men det är ingen kortsiktig lösning. Allt kommer att bli värre innan det blir bättre. Under 600 år kommer det att vara mörkt och emellanåt helt förtvivlat.

Men ur stubben växer en liten grön kvist upp. Och den kommer att förändra allt – inte bara för Juda, utan för hela världen.

11:2 Hur han är

Texten fortsätter med att beskriva den här lilla kvisten. Vers 2,

Jesaja 11:2-3a (SFB-15)

²Över honom ska Herrens Ande vila, Anden med vishet och förstånd, Anden med råd och styrka, Anden med kunskap och vördnad för Herren. ³Han ska ha sin glädje i vördnad för Herren.

En av de omedelbara poängerna med den här versen är kontrasten mot kung Ahas. Ahas hade ingen vördnad för Herren. Han brydde sig inte om Herren.

Men denna lilla kvist som är Juda och hela världens hopp och tröst kommer att vara helt annorlunda. Han kommer att känna Gud på ett sätt som ingen före honom. Han kommer att vara bärare av Guds vishet, av Guds kraft och Guds kunskap. Han kommer inte att likna någonting vi någonsin sett förut.

Tillämpning

Vad kan vi lära oss av detta? Jag vill nämna två saker.

För det första: när vi, som blivit en del av Guds folk genom tron på Jesus Kristus, sätter vårt hopp och vår förtröstan till något annat än Gud kan vi vänta oss att Gud handlar kraftfullt och obarmhärtigt med det som vi istället hoppas på. Det är som att vi håller krampaktigt fast i någonting och tänker ”det här bara måste jag ha”, och han liksom böjer sig fram och drar det ur vårt grepp och säger: ”nej, det måste du inte. Jag är allt du behöver.”

Om du hämtar din djupaste glädje i att du har ett fint jobb, eller en fin familj eller om du är beundrad och respekterad på något annat sätt så bedrar du dig själv. Allt det goda du har, har du fått som en gåva av honom att glädjas åt, för att *han* ska bli ärad. Det kommer från honom! Om ditt jobb är vad du hämtar din djupaste trygghet och glädje i så har Gud en tendens att slå undan benen på dig så att du måste falla i hans armar. Det är för att han älskar dig och vill det bästa för dig. Varför skulle du springa till en assyrisk kung, oavsett hur imponerande han är, när du kan ta din tillflykt hos honom som är evig och allsmäktig, oändlig i vishet och godhet?

Också vi som församling mår väl av påminnelsen att vår trygghet inte sitter i en ändamålsenlig lokal. Vi tillhör honom och då har vi redan allt vi behöver. Tar han bort våra möjligheter att fortsätta hyra är det för att han älskar oss och vill vårt bästa.

Det andra vi kan lära oss är hur Gud obevekligt – om och om igen – lär oss att hoppas på något som *inte* ser mycket ut för världen.

Det är inte svårt att förstå varför Ahas tänkte som han gjorde. Vem som helst skulle ha gjort som han. Här har vi själva trons kamp, trons mysterium. Vi vill hela tiden tro och förtrösta på det vi kan se. Ta våra pengar som exempel, eftersom det har en så stark förmåga att skapa en falsk trygghet. Jag tror de flesta här inne skulle känna en ganska stor lättnad om vi fick veta att vi imorgon kommer att bli ekonomiskt oberoende; att vi skulle få mer pengar på vårt konto än vi klarar av att göra av med. Om vi kan *se* på vårt konto att det finns mycket pengar är det så lätt att tänka, ”nu kommer allt ordna sig.”

Men det är just det som är poängen: det spelar ingen roll hur mycket eller lite pengar vi har. Det spelar ingen roll vilka mäktiga vänner vi har. Gud lär oss om och om igen att inte sätta vårt hopp till sådant som världen blir imponerad av. Istället för ett svärd att inta en stad med ger han oss en trumpet. Han säger ”det ska födas ett barn.” ”Det ska växa fram ett rotskott ur en avhuggen stubbe.” Han hänvisar oss till ett smutsigt stall för två tusen år sedan; ett nyfött, försvarslöst barn och två fattiga föräldrar. Han hänvisar oss till ett kors, mättat med förnedring, där man inför öppen ridå torterar nakna brottslingar till döds. Och han säger: ”titta inte på ditt bankkonto. Se till det lilla skottet som växer fram ur stubben. Se till stallet. Se till korset. Se till Kristus! Där finns ditt hopp. Bry dig inte om vilka mäktiga vänner du har. Bry dig inte om vad världen blir imponerad av. Jag har allt i min hand. Här är vägen till det eviga livet.” Klarar du att släppa taget om bankkonton och världslig trygghet för att istället sätta ditt hopp och din glädje till ett litet rotskott som växer fram ur en stubbe? Det är vad Gud kallar dig till. Det är vad Gud kallar *oss* till.

Dessa två lärdomar är det här kapitlets huvudpoäng. (1) Om du har din förtröstan i något annat än Gud kommer Gud för sin kärleks skull att dra det ur ditt grepp för att du ska falla i hans armar. Och, (2) han är obeveklig i att lära oss att hoppas på något som inte ser mycket ut för världen, allt för vår glädje och hans ära.

Nu går vi vidare genom texten, betydligt snabbare, och ska se att den fortsätter på samma tema.

II. EN OVÄNTAD KUNG

Om går till punkt 2 och tittar på verserna 3-5 så ser vi att hjälpen inte bara kommer från ett oväntat håll, från Jishajs avhuggna stam, utan att han också kommer att vara en kung som inte liknar någonting vi tidigare sett.

Jesaja 11:3b (SFB-15)

³ [...] Han ska inte döma efter vad ögonen ser eller avgöra efter vad öronen hör,

Den här kungen är raka motsatsen mot kung Ahas. Och oss. Han vet vad som är rätt, eftersom hans vishet är oändlig. Vi läste ju i vers 2 att över honom vilar Herrens Ande med vishet och förstånd, råd, styrka och kunskap. Han faller inga orätta domar. Han ser inte till person.

Jesaja 11:4-5 (SFB-15)

⁴utan han ska döma de fattiga med rättfärdighet och med rättvisa skaffa rätt åt de ödmjuka på jorden.

Han ska slå jorden med sin muns stav, döda de ogudaktiga med sina läppars ande.

⁵Rättfärdighet ska vara bältet runt hans midja, trofasthet bältet om hans höfter.

Han ska skipa rättvisa. Han gör slut på ondska och orättvisa. Det är verkligen hoppfulla ord för ett folk som lever med att mäktiga män kommer och bränner och plundrar och tar vad som inte tillhör dem. Det är hoppfulla ord för den som vet att man inte kan rädda sig själv. Det är hoppfulla ord för den som inte har något att berömma sig av.

Men det är också hoppfulla ord för den som plågas av ondska och lidande. Det är ett budskap som säger att ondskan inte kommer att få sista ordet. Därför att en dag ska det träda fram någon från ett helt oväntat håll, och han ska regera, men inte på det sätt som något skulle kunna tro. Och han ska ställa all ondska till svars. Varje förbrytare ska avlägga räkenskap. Och de ödmjuka ska upprättas.

III. ETT OVÄNTAT RIKE

Och hans rike kommer att vara något vi aldrig tidigare sett eller ens kunnat föreställa oss. Vi går in i punkt 3 och läser vers 6-9,

Jesaja 11:6-9 (SFB-15)

⁶Vargar ska bo tillsammans med lamm, leoparder ligga bland killingar.

Kalvar och unga lejon och gödboskap ska vara tillsammans, och en liten pojke ska valla dem.

⁷Kor och björnar ska gå och beta, deras ungar ska ligga tillsammans, och lejon ska äta halm som oxar.

⁸Ett spädbarn ska leka vid huggormens håla, ett avvant barn räcka ut handen mot giftormens öga.

⁹Ingenstans på mitt heliga berg ska man göra något ont eller förstöra något, för landet ska vara fullt av Herrens kunskap, liksom vattnet täcker havet.

Ni vet, kung Ahas försöker bara behålla Juda på kartan. Men här har vi en kung som krossar alla kategorier och upprättar ett rike som vi bara har läst om i skapelseberättelsen. Håll i

minnet att det här är skrivet till ett folk som levt med ständiga krig och skräck från alla håll. Gud säger till dem: ”jag skojar inte. Titta på det där rotskottet. Där är ert hopp. Jag ska göra något som får dessa mäktiga kungar att framstå som ingenting. Deras vapenskrammel och feta bankkonton är ingenting; det är luft. Sätt ert hopp till det där lilla rotskottet; till det där lilla barnet som ska födas. Han kommer att göra allting nytt. Det kommer inte att vara som ni har tänkt er; ingenting kommer att vara som ni har tänkt er, men *tro på mig!* Alla era förväntningar kommer att överträffas. Jag ska inte bara befria er från era fiender, jag ska avskaffa *all* fiendskap, *all* ondska, *all* sorg, *all* sjukdom. Hela skapelsen ska göras ny!”

Se stegringen

Ser du vilka proportioner det får? Ser du stegringen? Han pekar på ett rotskott ur en avhuggen trädstam och säger: ”här är ert hopp!” Rotskottet blir en kung, som upprättar allting till ett paradiset; en ny himmel och en ny jord, utan fiendskap, ondska, sorg eller sjukdom. Men allt detta ges genom tron; att släppa taget om den världsliga tryggheten och istället förtrösta på det lilla rotskottet.

Om vi också tittar på vers 10 lite innan vi går in i den sista punkten kan vi också notera hur det lilla rotskottet inte bara är Guds väg för Juda utan för alla folk, inklusive oss.

Jesaja 11:10 (SFB-15)

¹⁰Det ska ske på den dagen att hednafolken ska söka Ishais rot där han står som ett baner för folken, och hans boning ska vara härlig.

När aposteln Paulus i Romarbrevet 15 förklarar varför han vill ge vidare det här hoppet till alla folk är det här en av de verserna han citerar. Denne kung är inte bara ett hopp för Juda – utan alla som sätter sin förtröstan till honom blir inympade i samma träd. Han är hela världens hopp. Och genom honom ska hela skapelsen göras ny.

IV. EN OVÄNTAD PERSON

Men det finns en fråga som hänger kvar, och här går vi in i den fjärde punkten. Vi har sett hur löftet stegras. Men texten säger ingenting om *hur* kungen ska upprätta sitt folk och sin värld. Det påminner lite om hur lejonet Aslan förklarar för Edmund och de andra barnen att de inte har en aning om hur svårt det kommer att bli. De har ingen aning om vad kungen kommer att behöva göra för att infria det här löftet och upprätta allting till sin rätta plats.

Problemet: jag är ogudaktig

För frågan är ju: om han ska utrota all ondska; om han ska döma, ja, döda alla ogudaktiga (vers 4) – vad händer då med oss? Det står i Romarbrevet 8 att hela skapelsen suckar och vändas, och liksom längtar efter att befrias från all den ondska som präglar vår värld. Det handlar inte bara om jorden och träden och djuren, det handlar också om hela änglavärlden – alla väntar på den slutliga upprättelsen när ondskan och förtrycket ska utrotas. Och jag föreställer mig att när kungen kommer för att döma med rättfärdighet så står hela änglavärlden och hurrar för varje rättfärdig dom. Äntligen får den förtryckte sin upprättelse. Äntligen får förtryckaren sitt straff.

Problemet är bara att om han ska döda de ogudaktiga så innebär det att hela skapelsen kommer att prisa honom för hans rättfärdighet när han förvisar mig till den eviga elden. Problemet är att det inte finns någon som är rättfärdig och skulle bestå inför hans dom. Alla har vi syndat och förlorat härligheten från Gud.

11:10 Jishajs rot

Men låt oss titta igen i vers 10 och lägga märke till en detalj.

Jesaja 11:10 (SFB-15)

¹⁰Det ska ske på den dagen att hednafolken ska söka **Ishais rot** där han står som ett baner för folken, och hans boning ska vara härlig.

Här talas det inte om ett rotskott längre. Bilden av ett rotskott handlar ju om att det är en avkomling. Jishaj är Davids pappa. Så att det är ett rotskott ur Jishajs avhuggna stam betyder att det är en avkomling från Jishaj och hans son David. Men här i vers 10 talas det om att de ska söka Jishajs rot. Det innebär att Jishaj och David har kommit från honom. Så hur kan någon vara både Jishajs telning och rot på samma gång? Hur kan någon vara hans ursprung och hans avkomling?

Det finns bara ett svar. Det är helt oväntat, faktum är att det är helt ofattbart. Det är att Allsmäktig Gud, världens skapare som är allas ursprung, föddes in i världen som en svag människa, och han kom som en avkomling till David, fast det inte funnits någon Davidskung på tronen på hundratals år. Han är Gud och människa. Han är ursprung och avkomling, på samma gång.

AVSLUTNING

Vänner, det finns ingenting som liknar det här. Det överraskar oss alla. Och därför vill jag här i avslutningarna återkomma till de två lärdomarna jag nämnde tidigare. För det första: om du har din förtröstan i något annat än Gud kommer Gud för sin kärleks skull att dra det ur ditt grepp för att du ska falla i hans armar. Det kommer att vara smärtsamt, kanske till och med traumatiskt, men det kommer att föra dig tillbaka till honom.

För det andra: han är obeveklig i att lära oss att hoppas på något som inte ser mycket ut för världen, allt för din glädje och hans ära. Så släpp din förtröstan till det som imponerar i den här världen. Sätt ditt hopp till den märkliga kung som föds i ett smutsigt stall för att leva och dö i ditt ställe.

Låt detta också bli en påminnelse för vår församling. Vi vet inte hur det ska bli. Men vi vet att han har räddat oss på det mest ofattbara sätt. Och han kommer att fortsätta att bära oss. Så låt oss hoppas på hans märkliga och ofattbara omsorg och se att allt han gör, gör han för vårt goda.